

РЕШЕНИЕ

№ 5094

гр. София, 26.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 26.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6332** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на К. Н., гражданин на У., с адрес: [населено място],[жк], вх. А, ет. 10, ап. 45 срещу Решение № УП-6622/15.06.2022 г. на Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което е прекратено производството за предоставяне на международна закрила на чуждата гражданка.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон. Инвокирани са доводи, затова че административният орган не е изяснил фактическата обстановка в конкретния случай и не е направил задълбочен анализ на заявените обстоятелства. Жалбоподателката твърди, че е подала молба за предоставяне на международна закрила на 11.03.2022 г., но в противоречие с разпоредбата на чл. 61а, ал. 1 от ЗУБ е бил регистрирана едва на 29.03.2022 г. По тази причина за нея не се прилагат правилата за временна закрила. Иска отмяна на решението.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващата се явява лично. Представява се от назначения му по реда на ЗПП адвокат П., която поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт П. оспорва жалбата. Представени са подробни допълнителни съображения в писмен вид.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № КД 09-1088/11.03.2022 г. до Държавната агенция за бежанците, К. Н., гражданин на У., е поискала да ѝ бъде предоставена международна закрила, под формата на хуманитарен статут.

На 29.03.2022 г. К. Н., гражданин на У. е подала повторно молба до ДАБ, с която е поискала предоставянето на хуманитарна закрила.

Производството е образувано с регистрирането ѝ с регистрационен лист рег. № № УП 211341/29.03.2022 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място].

Със заповед № РД05-263/08.04.2022 г. на Председателя на ДАБ е наредено да се преустанови незабавно регистрирането и образуването на производства по предоставяне на международна закрила по молби, продадени от разселени лица от У. и са прекратени производствата по предоставяне на международна закрила, образувани по молби от разселени лица от У. до 14.03.2022 г.

С решение № 144 от 10.03.2022 г., изменено с решение с 180 от 30.03.2022 г. на Министерски съвет на Република България, е предоставена временна закрила на разселените лица от У. в съответствие с Решение за изпълнение на Съвета на ЕС 2022/382 от 04.03.2022 г. за установяване на съществуването на масово навлизане на разселени лица от У. по смисъла на чл. 5 от Директива 2001/55/ЕО и за въвеждане на временна закрила. Временната закрила е предоставена от 24.03.2022 г. за срок от една година.

Преценявайки посочената заповед на Председателя на ДАБ и решение № 144 от 10.03.2022 г., изменено с решение с 180 от 30.03.2022 г. на Министерски съвет на Република България, Заместник-председателя на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет, упълномощен със заповед № 03-15/03.05.2022 г. на Председателя на ДАБ е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки за разглеждане по същество на подадената от К. Н., гражданин на У. молба за предоставяне на международна закрила, поради което и на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗУБ е издал оспореното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение на Заместник-председателя на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е било съобщено на К. Н., гражданин на У. лично и в присъствието на преводач, видно от положения подпис на 29.06.2022 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 06.07.2022 г. (вх. УП 21134), т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 1 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил, че по отношение на молбата на К. Н., гражданин на У. са налице предпоставките на чл. 15 от ЗУБ, поради което е прекратил производството по предоставяне на международна

закрило, по подадената от Н. молба.

Визираната норма гласи, че производството за предоставяне на международна закрила се прекратява, когато: 1. след надлежно поканване чужденецът не се яви на интервю и в продължение на 30 дни не посочи обективни причини за неявяването си; 2. чужденецът два пъти не може да бъде намерен на разрешения му адрес или на друг адрес, посочен от него; 3. чужденецът промени адреса си, без да уведоми Държавната агенция за бежанците и в срок от 30 дни не посочи обективни причини за това; 4. три или повече пъти чужденецът отказва да съдейства на длъжностните лица от Държавната агенция за бежанците за изясняване на обстоятелствата, свързани с неговата молба; 5. чужденецът оттегли молбата си за международна закрила; 6. чужденецът има предоставена международна закрила в друга държава – членка на Европейския съюз; 7. чужденецът получи убежище от президента; 8. чужденецът почине и 9. по отношение на чужденеца има влязло в сила решение по чл. 67в, ал. 1, т. 1, с което е разрешено прехвърлянето му в друга държава – членка на Европейския съюз.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая не е налице нито една от цитираните хипотези за прекратяване на производството по предоставяне на международна закрила.

Разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, според която производство за предоставяне на международна закрила се образува за чужденец, подал молба за международна закрила при действието на временната закрила – с регистрирането на чужденеца след прекратяването или отнемането на временната закрила, също не дава възможност за прекратяването на производството по вече подадената на 11.03.2022 г. молба.

Административният орган е следвало при приета молба за получаване на международна закрила да извърши регистрацията на чужденеца не по-късно от три работни дни от подаването и, съгласно чл. 61а, ал. 1 от ЗУБ.

В случая е безспорно, че производството е образувано с регистрирането на К. Н. на 29.03.2022 г.

Настоящият съдебен състав намира, че изложените обстоятелства налагат извода за нищожност на оспорения акт.

Проверката за нищожност, съгласно чл. 168, ал. 2 от АПК се извършва служебно от съда, дори когато няма искане за това от някоя от страните. В разглеждания случай страните не спорят, че процесната заповед не е обжалвана по съдебен ред, поради което е възможно да бъде извършена проверка за валидността ѝ.

В теорията и практиката на административното правораздаване могат да се открият няколко основни критерии, по които следва да се прави разграничение между нищожни и незаконосъобразни административни актове. Нищожността на един административен акт е порок, който е толкова тежък, че прави абсолютно невъзможно saniрането му.

Един от критериите за нищожност на административен акт, утвърдени в съдебната практика, се свързва с липсата на законова или подзаконова разпоредба за издаването му. Както беше констатирано по-горе, съдът не може да приеме наличието на правна норма, на основание, на която в случая може производството да бъде прекратено.

В подкрепа на този извод е и обстоятелството, че в цитираните Решение за изпълнение на Съвета на ЕС 2022/382 от 04.03.2022 г. и Решение № 144 от 10.03.2022 г., изменено с решение с 180 от 30.03.2022 г. на Министерски съвет на Република България, не се съдържат разпоредби за прекратяване на вече образувани

производства по предоставяне на международна закрила по молби от разселени лица, граждани на У.. От друга страна в чл. 58, ал. 7 от ЗУБ изрично е предвидено, че чужденец, ползващ се от временна закрила, има право да подаде молба за предоставяне на международна закрила. Единствената негативна последица за чужденец, ползващ се от временна закрила, който подаде молба за предоставяне на международна закрила, е че не може да се ползва от правата на чужденец в производство за предоставяне на международна закрила (чл. 39, ал. 5 от ЗУБ).
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 1, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА по жалба на К. Н., гражданин на У., на Решение № УП-6622/15.06.2022 г. на Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което е прекратено производството за предоставяне на международна закрила на чуждата гражданка.

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на Заместник-председателя на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет, за продължаване на производството по жалбата на К. Н., гражданин на У., с която тя е поискала предоставянето на хуманитарен статут.

Решението е постановено в срока по чл. 85, ал. 1 от ЗУБ и е окончателно.